

LSZ:

Tárgy: A Székely Nemzeti Tanács
nemzeti régiók védelméről szóló európai
polgári kezdeményezésének támogatása

Tisztelt Polgármester Úr! Tisztelt Közgyűlés!

A Székely Nemzeti Tanács 2019. májusában polgári kezdeményezést indított azért, hogy uniós jogszabály szülessen az úgynevezett nemzeti régiók támogatásáról. Ennek célja, hogy az Európai Unió kohéziós politikája kiemelt figyelemmel kezelje azokat a régiókat, amelyeket nemzeti, etnikai, kulturális, vallási, nyelvi sajátosságok különböztetnek meg az őket körülvevő területektől. A kezdeményezők szerint így érhető el, hogy ezeknek a sajátos jellegzetességekkel bíró, de közigazgatási hatáskörrel nem rendelkező körzeteknek is biztosítva legyen a strukturális alapokhoz és más uniós forrásokhoz való egyenlő hozzáférése. A Székely Nemzeti Tanács szerint a tét az, hogy Európa hagyományos nemzeti közösségei – a határon túli magyarság mellett a baszkok, bretonok, flamandok, katalánok, korzikaiak, belgiumi németek és más hasonló helyzetű közösségek – rendelkeznek-e a jövőben azokkal az erőforrásokkal, amelyek kultúrájuk, identitásuk megőrzéséhez szükségesek.

A kezdeményezőknek a koronavírus miatt az eredeti időpont meghosszabbítása után 2020. november 9-ig legalább hét különböző tagállamból egymillió európai uniós polgár aláírását kell összegyűjtenie ahhoz, hogy az Európai Bizottság napirendre vegye a javaslatot, majd megszülethessen az uniós szintű jogszabály a nemzeti régiók kiemelt támogatásáról.

A határon túli nemzeti közösségeink a magyar kultúra fontos pillérei. Nyíregyháza is több évtizedes partneri, testvér települési kapcsolatokat ápol Erdélyben és több, az aláírásgyűjtés szempontjából érintett európai várossal. Fontos nekünk, hogy sajátos körülményeik között is biztosítható legyen a székelyek kulturális önazonosságának megőrzése, a régió még dinamikusabb gazdasági fejlesztése. A külföldi magyar közösségek nyelvi, kulturális és politikai jogainak érvényre juttatása ezért megkerülhetetlen feladat számunkra.

Kérem Polgármester urat, hogy javaslatomat fogadja be és vállalja fel az alábbi határozat-tervezet előterjesztését, annak érdekében, hogy minden kommunikációs lehetőséget ki tudjunk használni a még hiányzó, szükséges aláírások megszerzéséért. Ezért javaslom, hogy minden érintett európai uniós testvérvárosunkkal vegyük fel a kapcsolatot és kérjük támogatásukat a szükséges aláírások megszerzésére. Véleményem szerint ez az ügy pártállástól függetlenül mindenki számára támogatható, nemzeti ügy.

1. sz. határozati javaslat:

Nyíregyháza Megyei Jogú Város Közgyűlése támogatja a Székely Nemzeti Tanács nemzeti régiókért indított európai polgári kezdeményezését.

Felelős:

Dr. Kovács Ferenc polgármester

Határidő:

azonnal

2. sz. határozati javaslat:

Nyíregyháza Megyei Jogú Város Közgyűlése dönt, hogy az önkormányzat rendelkezésére álló valamennyi kommunikációs felületen tájékoztatja a város lakosságát a kezdeményezés céljáról és arról, hogyan tudja azt aláírásával támogatni bármely helyi választópolgár.

Felelős: Dr. Kovács Ferenc polgármester

Határidő: azonnal és folyamatosan

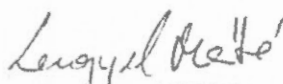
3. sz. határozati javaslat:

Nyíregyháza Megyei Jogú Város Közgyűlése felkéri dr. Kovács Ferenc polgármestert, hogy vegye fel a kapcsolatot az Európai Unióban található testvérvárosaink polgármestereivel és tolmácsolja a Közgyűlés kérését a szükséges aláírások megszerzéséért indítandó mozgósításért.

Felelős: Dr. Kovács Ferenc polgármester

Határidő: azonnal és folyamatosan

Kelt: Nyíregyháza, 2020. szeptember 21.

Lengyel Máté
önkormányzati képviselő

EURÓPAI POLGÁRI KEZDEMÉNYEZÉS A NEMZETI RÉGIÓK VÉDELMEBEN

EU jogszabályt a régiók egyenlőségéért és a regionális kultúrák fenntarthatóságáért!

A javasolt polgári kezdeményezés tárgyaival, céljaival és hátterével kapcsolatos bővebb tájékoztatás

Az Európai Uniónak számos olyan régiója, illetve közigazgatási hataskörökkel nem rendelkező földrajzi körzete van, amelyeket nemzeti, nyelvi, kulturális sajátosságok különböztetnek meg a velük szomszédos területektől. A helyi többséget alkotó, vagy jelentős számban ott élő nemzeti közösségek, amelyek az adott tagállamban számbeli kisebbségben vannak, és az állam azokat kisebbségként kezeli, régió európai kultúrák, nyelvek őrzői, és jelentős forrásai az EU és a szélesebb Európa kulturális, nyelvi sokszínűségének. A továbbiakban ezeket a területeket nemzeti/etnikai kisebbségi régióknak, vagy meg egyszerűbben nemzeti régióknak fogjuk nevezni.

Szükséges a nemzeti/etnikai kisebbségi régiók jogszabályban foglalt meghatározása, amelyhez az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke kontextusában is támpontként szolgálhat:

1. Az Európa Tanács 1811/2007 számú, „Régiósítás Európában” című ajánlása, amely 6. pontjában megjegyzi: az Európa Tanács legtöbb tagállamában olyan közösségek léteznek, amelyek erős kulturális, politikai és történelmi identitással rendelkeznek, és amelyek nem csupán régiók, de népek és társadalmak, ugyanakkor szembetűnő kollektív önazonossággal rendelkeznek attól függetlenül, hogy régióként, nemzetiségként, országgal határozzák meg őket, ám nem alkották meg önálló államukat. Ennek ellenére látható megkülönböztető jegyekkel rendelkeznek, amelyek politikai akaratot jeleznek az önkormányzatiság elérésére;

2. A Keretegyezmény a Nemzeti Kisebbségek Védelméről több rendelkezése, amely a „nemzeti kisebbséghez tartozó személyek által hagyományosan, vagy jelentős számban lakott területekről” beszél;

3. Az Európa Tanács 1201/1993 számú ajánlásának 11. cikke, amely kimondja: „Azokon a területeken, ahol a nemzeti kisebbséghez tartozó személyek többséget alkotnak, ezen személyeknek joguk van ahhoz, hogy sajátos történelmi és területi helyzetüknek megfelelő és az állam belső törvényeivel összhangban álló helyi vagy autonóm közigazgatással, illetve különleges jogállással rendelkezzenek”;

4. A Kisebbségi és Regionális Nyelvek Európai Chartája, amely a regionális vagy kisebbségi nyelv használatának területét úgy határozza meg, mint azt a földrajzi körzetet, „ahol ez a nyelv olyan számú személy kifejezési eszköze, amely indokolja a jelen Karta által előírt különböző védelmi és ösztönző intézkedések meghozatalát.”;

5. Az Európa Tanács 1334/2003 számú ajánlásának 16. cikke, amely kimondja: „a központi kormányzatnak megértéssel kell reagálnia, amikor a kisebbségi csoportok, különösen, ha számottevőek, és régóta élnek egy adott területen, nagyobb szabadságot követelnek saját ügyeik önálló intézésében”;

6. Az EU-tagállamok közös alkotmányos hagyományai a Lisszaboni Szerződés 6. cikke értelmében és az Európai Bíróságnak, továbbá az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéletei, többek között a Hauer, a Nold illetve a Thimosev ügyben hozott ítéletek – ez utóbbiban a bíróság kifejti: „ethnicity has its origin in the idea of societal groups marked by common nationality, tribal affiliation, religious faith, shared language, or cultural and traditional origins and backgrounds”;

7. Az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikke, amely előírja az Unió kulturális és nyelvi sokféleségének tiszteletben tartását, Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását;

8. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 167. cikke, amelynek értelmében az Unió hozzájárul a tagállamok kulturájának virágzásához, tiszteletben tartva nemzeti és regionális sokszínűségeket

Ezek a jelenlegi meghatározások, rendelkezések, állásfoglalások egyformán alkalmazhatóak a jogalkotói hataskörökkel felruházott, autonómiát élvező régiókra, valamint olyan területekre, amelyek közigazgatási hataskörökkel sem rendelkeznek, de megfogalmazták azt az igényüket, hogy az államon belül autonómiával rendelkezzenek

A fentiekből le kell vonni azt a következtetést, hogy a „nemzeti/etnikai kisebbségi régió” (v. nemzeti régió) fogalma nem a jelen polgári kezdeményezés szervezőinek az ujtása, a fogalom EU jogszabályban történő meghatározásának minden lényeges eleme adott, számos, a tagállamok által is elfogadott nemzetközi dokumentumban, amelyek tökéletes összhangban vannak az EU alapvető értékeivel és céljaival.

Az e területeken élő közösségek sajátos, történelmi gyökerű hagyományai, kulturája, nyelve, vallása a társadalmi, területi kohézió olyan fontos eleme, amelyeket az EU kohéziós politikája nem mellőzhet. A kulturális sajátosságok kihatással vannak az adott régiók, illetve a tagállamok és az Unió gazdasági életére és fejlődésére, az Unió kohéziós politikája pedig meghatározó lehet eme régiók kulturájának, ez által Európa kulturális sokszínűségének fenntarthatóságában, Európa kulturális sokszínűségét ugyanis éppen ezekben a régiókban fenyegeti a legtöbb veszély. Egyrészt a régióknak a tagállamokénál lényegesen kevesebb erőforrás áll a rendelkezésére, amelyet a sajátos, regionális kulturáik megőrzésére fordíthatnak, de őket veszélyeztetik leginkább azok a gazdasági változásokat kísérő spontán folyamatok is, mint amilyen a munkaerő vándorlás és az ezzel járó asszimilációs folyamatok. Ezekon túlmenően ki vannak szolgáltatva egyes tagállamokban a gazdasági diszkrimináció akár nyílt, vagy burkolt formáinak, amely az ott élő őshonos lakosság elvándorlását és a sajátos regionális identitás felszámolását célozza.

Ugyanígy hátránnyal jár a nyelvi jogok bármilyen korlátozása, a régió saját nyelvének kiszorítása a gazdasági életből és általában a közéletből, a diszkrimináció más jogi, gyakorlati megnyilvánulása, ideértve az EU-politikákhoz és megvalósulásukat szolgáló Uniós pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó egyes tagállami eljárásokat.

Ezek a folyamatok ellentétesek az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében meghatározott alapvető értékekkel, és tevőleges jogalkotói kötelezettséget róznak az Unióra, amennyiben a Szerződés 3. cikke már nem csak azt mondja ki, hogy „az Unió tiszteletben tartja saját kulturális és nyelvi sokféleségét”, hanem ezen túlmenően azt is, hogy: „biztosítja Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását.” Tehát a passzív jogalkotói magatartás, pusztán csak az Unió alapvető értékeinek tiszteletben tartása önmagában elégtelen a fenti folyamatok megállítására és az Unió politikáinak az alapvető európai értékek sérelme nélküli érvényesítésére.

Az Unió kulturális sokszínűségének tiszteletben tartását a kötelező jogi erőre emelkedett Alapjogi Charta 22. cikke is megerősíti: „Az Unió tiszteletben tartja a kulturális, vallási és nyelvi sokféleséget.” Az Európai Unió működéséről szóló szerződés pedig 19. cikkében ugyanakkor kimondja: „A Szerződések egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül és a Szerződések által az Unióra átruházott hatáskörök keretén belül a Tanács az Európai Parlament egyetértésével követően, különleges jogalkotási eljárás keretében, egyhangúlag megfelelő intézkedéseket tehet a nemzeti, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés leküzdésére.”

A régiók egyenlőségéért indított polgári kezdeményezésnek hármas célja van. Egyrészt az Unió kohéziós politikája fontos szerepet tölthet be a fentiekben megfogalmazottak valóra váltásában, és a régiók közti egyenlőség szavatolásának fontos eszköze lehet a nemzeti régiók tekintetében is, ha ezt egy külön jogszabály szavatolja, másrészt minimális elvárásként fogalmazható meg, hogy maga az Unió kohéziós politikája ne sértse az EU általános jogelveit, céljait, Európa kulturális sokszínűségét a nemzeti régiók nem megfelelő kezelésével. Ezekon túlmenően a nemzeti/etnikai kisebbségi régiók társadalmi, területi kohéziójában rejlő adiciónális gazdasági potenciál megfelelő kohéziós politika mellett felszabadítható, és gazdasági erőforrássá változtatható az adott régiók hasznán túl a tagállamok és az Unió egészének javára.

Az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés 174. cikke kimondja, átfogó, harmonikus fejlődésének előmozdítása érdekében az Unió úgy alakítja és folytatja tevékenységét, hogy az a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítését eredményezze. Az Unió különösen a különböző régiók fejlettségi szintje közötti egyenlőtlenségek és a legkedvezőtlenebb helyzetű régiók lemaradásának csökkentésére törekszik.

A továbbiakban a 174. cikk kitér arra, hogy az érintett régiók közül kiemelt figyelemmel kell kezelni a vidéki térségeket és az olyan súlyos és állandó természeti vagy demográfiai hátrányban lévő régiókat, mint a legészakibb, rendkívül gyéren lakott régiók, valamint a szigeti, a határon átnyúló és a hegyvidéki régiók.

A 174. cikk példaként hat kategóriáját sorolja fel azoknak a régióknak, amelyek az Unió kitüntetett figyelmét élvezik kohéziós politikájának valóra váltásában. A megfogalmazás azonban nem kizárólagos, nyitva hagyva a lehetőséget, hogy a régióknak ez a sora egy külön jogszabályban kiegészüljön más kategóriákkal, így a nemzeti, nyelvi, kulturális sajátosságokkal rendelkező, – azaz a nemzeti/etnikai kisebbségi – régiókkal. Az Uniónak kiemelt figyelemmel kell kezelnie azokat a régiókat, amelyeket nemzeti, etnikai, kulturális, vallási vagy nyelvi

sajátosságok jellemeznék azáltal, hogy lakosságuk jelentős arányát vagy éppen többségét egy őshonos európai kisebbség képezi, amely ott saját, történelmi gyökerű kultúrát teremtett

Szigorúan meg kell tiltani eme régiók hátrányos megkülönböztetését, beleértve a diszkrimináció burkolt formáit is. Biztosítani kell számukra a hozzáférés esélyegyenlőségét az Unió strukturális alapjaihoz, minden más EU alaphoz, forrshoz, programhoz. Semmikeppen nem fordítható az Unió kohéziós politikája nemzeti, nyelvi, kulturális jellegzetességeik felszámolására, vagy gyengítésére, semmikeppen nem tehetők az Unió gazdasági eszközei és céljai kisebbséggel ellentétes politikák akar közvetett eszközeivé. Így például az Unió politikai és pénzeszközei nem használhatóak az adott régiók nemzetiségi összetételének, regionális identitásának, kulturális arculatának megváltoztatására, olyan foglalkoztatás-politikák támogatására, amely más kultúrájú és nyelvű munkaerő betelepítését mozdítaná elő. Az ilyen gyakorlat ellentétes a tagállamok nemzetközi kötelezettségvállalásával, közös alkotmányos örökségével is.

Ennek megfelelően a NUTS régiók kialakításánál tekintettel kell lenni a nyelvi, nemzetiségi, kulturális határokra, a régióban többséget alkotó, vagy jelentős arányban élő őshonos nemzeti közösségek akarátára, amely a NUTS régiók kijelölését megelőző népszavazáson nyilvánítható ki.

A statisztikai celu területi egységekre vonatkozó 1059/2003/EK számú rendelet előírása is kimondja, hogy a NUTS területi egységek kialakításánál figyelembe kell venni a társadalmi-gazdasági, történelmi, kulturális körülményeket is. Szükségesnek tartjuk, hogy ezt az előírást, a nemzeti régiók védelmében hozott jogszabály egyértelműen és határozottan megfogalmazza, a tagállamok vállalt kötelezettségeivel és az Unió alapvető értékeivel, valamint az Unió kohéziós politikájának céljaival összhangban

Az Unióban több olyan nemzeti régió van, amely széleskörű jogalkotói hatáskörrel rendelkezik. Ezek önállóságuk révén képesek sajátosságaikat gazdasági erőforrássá tenni. Sem az Unió kohéziós politikája, sem a tagállamok gazdaságpolitikája nem működhet a „fünyirő elv” alapján. Ha egy nemzeti régió képes az önszerveződés képességének, a saját kultúrába gyökerező munkaerőkölcnek, a regionális hagyományoknak köszönhetően magasabb életszínvonalat kialakítani, akkor azt a regionális kultúra részeként kell kezelni, semmikeppen nem szabad sem korlátozó intézkedéseket hozni, vagy többletadókat kiróni rájuk. Ez aláásná az Uniónak azt az addicionális növekedési potenciálját, amelyeknek épp ezek a régiók a forrásai. Tekintettel kell lenni arra, hogy számos ilyen, EU tagállamban létező, széleskörű öngazgatási joggal felruházott régió fejlődési eredménye mutatja, hogy az államon belüli autonómia az adott népcsoport fejlődésén túl, gazdasági, kulturális többletet nyújtott az adott tagállamnak és az EU egészének is. A nemzeti/etnikai régiók általános, Európai Unió meghatározása és jogi, intézményi kerete olyan addicionális előnyt kínál az EU egésze számára, mely más módon ma nem biztosított.

A nemzeti régiók többségi közösségei népek. Következésképp a nemzeti régiók népek hazái, akárcsak Európa országai, és ennek megfelelően kell kezelni őket. Semmikeppen nem kezelhetők gyarmatként, kizsákmányolásuk bármilyen, akár rejtett formája is ellentétes az Egyesült Nemzetek alapvető értékeivel, így az Európai Unió értékeivel és céljaival is.

Emlékeztetünk arra, hogy az Egyesült Nemzetek népei, az ENSZ alapokmányában hitet tesznek a nagy és kis nemzetek egyenjogúsága mellett, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya pedig kimondja: „Céljai elérése érdekében minden nép – a kölcsönös előnyök elvén alapuló nemzetközi gazdasági együttműködésből és a nemzetközi jogból eredő kötelezettségeinek tiszteletben tartásával – szabadon rendelkezik természeti kincseivel és erőforrásaival. Semmilyen körülmények között sem fosztható meg valamely nép a létfenntartásához szükséges eszközeitől.” Az emberi jogok egyetemességéből következik, hogy ez a jog a kisebbségekhez tartozó személyekre is kiterjed, függetlenül attól, hogy a közösségeket, amelyhez tartoznak régióként, nemzetiségként, vagy országgként határozzák meg.

Számos olyan nemzeti régió van, amelynek nyelve nem tartozik az Unió hivatalos nyelvei közé. Az ilyen nyelvek (katalán, baszk, korzikai, breton, walesi, skót friz, stb.) régió, hagyományos európai kultúrák hordozói, semmikeppen sem kezelhetők másodrendű nyelvekként. Hozzá tartoznak Európa kulturális sokszínűségéhez, hátrányos megkülönböztetésük nem megengedett. Ennek jegyében egyes nyelvek a Szerződés hivatalos nyelvévé is válhatnak, az EUSZ 55. cikke értelmében: „E szerződés a tagállamok által meghatározott bármely további olyan nyelvre lefordítható, amely egy adott tagállam területének egészén vagy egy részén a tagállam alkotmányos rendjének megfelelően hivatalos nyelv.”

Az európai gazdasági életben, az Európai Unió intézményeiben ugyanaz a jogállás illeti meg őket, mint a tagállamok hivatalos nyelveit.

A kisebbségek védelméről és a megkülönböztetés elleni politikákról a bővítés utáni Európában című EP állásfoglalás a 44. cikkében kimondja az Európai Parlament úgy iteli meg, hogy különös figyelmet kell fordítani a nyelvi kisebbségekhez tartozó emberek csoportjaira, és felszólítja a Bizottságot, valamint a tagállamokat arra, hogy őket a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Chartájában, a Nemzeti Kisebbségek Védelmét Szolgáló Európai Keretegyezményben és a fent említett hágai és lundri ajánlásokban lefektetett elvekkel összhangban kezelje.

Ugyanez az állásfoglalás 45. cikkében úgy iteli meg, hogy a hagyományos nemzeti kisebbségek problémái kezelésének a szubszidiaritás és az önkormányzatiság elvein alapuló döntéshozatalban történő hatékony részvétel az egyik leghatékonyabb módja, az Unión belüli legjobb gyakorlatot követve. A 46. cikk ugyanakkor kiemeli, hogy a "hagyományos nemzeti kisebbségi közösségeknek olyan különleges szükségleteik vannak, amelyek eltérnek az egyéb nemzetiségi csoportokéitól, illetve, hogy magának az Uniónak megfelelőbb módon kell ezeket a szükségleteket figyelembe vennie."

Mi, a régiók egyenlőségeért indított polgári kezdeményezés szervezői és támogatói messzemenően egyetértünk az Európai Parlamentnek ezzel az állásfoglalásával, és csatlakozunk a Bizottsághoz és a tagállamokhoz címzett felszólításhoz, igényeljük, hogy a Bizottság által megalkotandó jogszabály tegyen eleget az állásfoglalásba foglalt igényeknek. Üdvözöljük az ez irányba mutató szerény lépéseket, ideértve az EU AJÚ által közzétett Migránsok, kisebbségek, oktatás című dokumentumot, mely külön fejezetet szentel az őshonos és „bennszülött” nemzeti kisebbségeknek (The Educational Situation of National Autochthonous and Indigenous Minorities).

Ugy véljük, hogy a régiók egyenlősége és a regionális kultúrák fenntarthatósága érdekében Európa nemzeti régióinak gazdasági lemaradását úgy kell megelőzni, a gazdasági, társadalmi és területi kohézió feltételeit fenntartani, hogy közben sajátosságaik ne változzanak meg. Ehhez biztosítani kell számukra a hozzáférés esélyegyenlőségét a strukturális és más EU alapokhoz, forrásokhoz, programokhoz, meg kell teremteni a garanciákat sajátosságaik fenntartásához, a megfelelő gazdasági fejlődéshez, hogy az Unió átfogó, harmonikus fejlődése fenntartható legyen, és kulturális sokszínűsége is fennmaradjon.

Ezek a garanciák a fent idézett állásfoglalással és az érintett közösségek akaratával összhangban a regionális önkormányzás többelhatáskörrel felruházott intézményei lehetnek, amelyeknek elegendő hatáskörrel kell rendelkezniük, hogy a régió nemzeti, nyelvi, kulturális sajátosságai, regionális identitása fenntartható legyen.

A jogszabálynak ki kell mondania azt is, hogy a tagállamoknak maradéktalanul teljesíteniük kell a kisebbségekkel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségvállalásaikat, ezek megsértése, nem teljesítése az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében felsorolt értékek megsértésének minősülnek és a 7. cikkben meghatározott eljárást vonják maguk után.

A megalkotandó jogszabálynak túl azon, hogy meg kell határoznia a nemzeti régiók fogalmát, a függelékben tételesen meg is kell neveznie azokat, figyelembe véve a felsorolt nemzetközi dokumentumokban foglalt kritériumokat és az érintett közösségek akaratát.

A jogszabálynak tartalmi szempontból az Európa Tanács 1201/1993, 1334/2003, és az 1811/2007 számú ajánlásaiban, a Helyi Autonómia Európai Chartájában, a Regionális Autonómia Európai Chartájában, a Kisebbségi és Regionális Nyelvek Európai Chartájában, a Nemzeti Kisebbségek Védelméről szóló keretegyezményben, az Európa Parlament uniós állampolgárságra vonatkozó, 1991. november 21.-én elfogadott határozatában, az Európai Parlament 2005/2008(INI) számú, A kisebbségek védelméről és a megkülönböztetés elleni politikákról a bővítés utáni Európában című állásfoglalásában meghatározott értékekre kell épülnie, és ezek céljait kell követnie. Ezzel egy időben EU- és nemzetközi standardként kell kezelnie mindazoknak az egyéni és kollektív jogoknak az elismerését, amelyeket az Európai Unió tagállamai eddig általánosan elfogadtak, a közös alkotmányos örökséget, mégpedig abban az értelemben, ahogyan azt az Európai Bíróságnak a Hauer ügyben hozott ítélete meghatározta.

Izsák Balázs
Elfogadta a Székely Nemzeti Tanács Állandó Bizottsága
Makfalván, 2012. augusztus 4.-én

www.nemzetiregiok.eu

Polgári kezdeményezés A NEMZETI RÉGIÓKÉRT

1. Vezetői összefoglaló

A Szekely Nemzeti Tanácsnak és szövetségeseinek 2020. május 7-ig egymillió európai uniós polgár aláírását kell összegyűjtenie legalább hét különböző tagállamból, annak érdekében, hogy uniós szintű jogszabály szülessen a nemzeti régiók kiemelt támogatásáról. A kezdeményezés azt célozza, hogy az Unió kohéziós politikája kezelje kiemelt figyelemmel azokat a régiókat, amelyeket nemzeti, etnikai, kulturális, vallási, nyelvi sajátosságok különböztetnek meg az őket körülvevő régióktól. Összefoglalóan ezeket a térségeket nevezik a szervezők nemzeti régióknak. A kezdeményezés sikere tehát valamennyi európai nemzeti régió számára kedvező volna, Dél-Tiroltól Baszkföldön át a székelyföldi, partiumi, eszlókői, drávaszögi, muravidéki magyar közösségekig.

Az egymillió aláírás egyéves határidőn belüli összegyűjtése a javaslat mögötti politikai támogatás felmutatása érdekében elengedhetetlen. Ebben számíthatunk az érintett közösségek és az őket képviselő szervezetek támogatására, legyenek azok pártok, civil szervezetek, helyi önkormányzatok vagy állami szereplők. A határidőből már csak kevesebb mint hat hónap van hátra!

2. Célok és elvárások

- A nemzeti régiók, köztük a közigazgatási hatáskörökkel nem rendelkező földrajzi körzetek lemaradását úgy kell megelőzni, a gazdasági, társadalmi és területi kohézió feltételeit fenntartani, hogy közben sajátosságaik ne változzanak meg. Ehhez biztosítani kell számukra a hozzáférés esélyegyenlőségét a strukturális alapokhoz, minden más EU alaphoz, forráshoz, programhoz, meg kell teremteni a garanciákat sajátosságaik fenntartásához, a megfelelő gazdasági fejlődéshez, hogy az Unió átfogó, harmonikus fejlődése fenntartható legyen, és kulturális sokszínűsége is fennmaradjon.
- Az Unió fejlesztéspolitika eszközeivel közvetett módon javítani lehet a határon túli magyar térségek népességmegtartó erejét.
- A sikeres kezdeményezés új sikertörténet volna a magyar-magyar együttműködésben.
- Az Unió kohéziós politikájának eszközeit egyetlen tagállama sem használhatja a nemzeti régiók gazdasági diszkriminációjára, illetve asszimilációs célokra, mint ahogy az jelenleg történik többek között Romániában és Szlovákiában is.

3. Az uniós jogalkotó felé közvetített elvárások

Unió viszonylatban a kezdeményezés fő célja, hogy az Európai Bizottság alkalmazza következetesen az alapító Szerződéseket, és az ezekben foglalt kötelezettségeinek megfelelően tevélegesen járuljon hozzá az Unióban élő őshonos nemzeti közösségek fennmaradásához,¹ illetve ezzel párhuzamosan mozgassa elő az Unió egészének harmonikus, átfogó, és ennek megfelelően a nemzeti régiók regionális identitását is fenntartó fejlődését.

¹ Lásd EUSZ 3 (3) cikkét, illetve EUMSZ 167 cikkét

Polgári kezdeményezés A NEMZETI RÉGIÓKÉRT

4. Háttér

A Székely Nemzeti Tanács hat évi pereskedésre kényszerült az Európai Bizottság ellen annak érdekében, hogy ez a kezdeményezés elindulhasson. A Bizottságot végül a luxemburgi uniós bíróság 2019. március 07-ei ítélete kötelezte arra, hogy elismerje: az aláírásgyűjtésnek helye van, és annak célja az EU fejlesztéspolitikájának feladatait, célkitűzéseit és megszervezését meghatározó jogszabály kezdeményezése lehet, mely alapján az Unió gazdasági, társadalmi és területi kohézióját erősítő programok írhatók ki.

Az Európai Unió Bíróságának kedvező ítélete azzal a nagyon fontos hozadékkal is járt, hogy a "nemzeti régiót", mint új jogi fogalmat beemelte az uniós jogi szótárba.² Ezáltal megnyitotta az utat a régiók számára, hogy további, a saját érdekeiket szolgáló jogi és politikai követeléseket fogalmazzanak meg.

---

² Lásd a C-420/16P számú, Izsák és Dabis v. Bizottság per másodfokú ítéletét

